

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Ἡ Ροΐδω, κλεισμένη στο φτωχικό της καλύβι, με τὸ μονάκριβο παιδί της, ἔκλαιε, μέρα καὶ νύχτα, τὸν ζωντανὸ χωρισμὸ τοῦ Δήμου, τοῦ καλοῦ της.

Σὲ γάμους, σὲ χαρὲς, δὲ σύχναζε. Μονάχα στὴν ἐκκλησία πῆγαινε καὶ προσκυνούσε στ' ἅγια γιὰ τὴ φύλαξι ἢ τὴ συχώρεσι τοῦ καλοῦ της.

Ἀπόκαμε πειά! Σὲ γυρισμὸ δὲν πάντεχε.

— Κάποια μάγισσα τὸν μάγεψε τὸν καλὸ μου, ἢ σήπεται στὴ μαύρη γῆ!... ἔλεγε κι' ἀναστενάζε.

Τὰ παραθύρια κ' ἡ αὐλὴ τοῦ φτωχικοῦ της χορτάριασαν. Ἐξω δὲν ἔβγαινε. Μονάχα πῆγαινε στὴ βρύσι γιὰ νερὸ, ἢ στὸ λόγγο γιὰ ξύλα.

Ξενοῦφαινε καὶ ξενόγνεθε, γιὰ νὰ δῖνη στὸ παιδί της τὸ ψωμί, καὶ ὅ,τι ἄλλο, πὺ κάνει τὰ μικρὰ νὰ χαίρουνται καὶ νὰ μὴ νοιώθουν τοῦ γονιοῦ τὴ στέρησι.

Περνοῦσαν τὰ χρόνια κι' ὁ Δήμος δὲν φαινόνταν, οὔτε ἀκουγόταν.

Ἐνα πουρνὸ, ἢ Ροΐδω γέμιζε στὸ πηγάδι, ποῦταν ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ, νερὸ τὴ λαίνα της. Ἐνας διαβάτης, περνώντας τὴν ὥρα ἐκείνη, κοντοστάθηκε.

— Ὡρα καλὴ, ἀρχόντισσα.

— Καλῶς τὸν τὸ διαβάτη.

— Δίνεις λίγο νερὸ νὰ πιούμε ἐγὼ κι' ὁ Γρίβας μου;

— Μετὰ χαρᾶς σου, ξένη μου.

— Νᾶσαι καλὰ. Πλούσια νάχης τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

— Ξένη μου, ποῦθε κοπιάζεις;

— Ἀπὸ τόπους μακρυνούς.

— Μὴν ἀκουσες ἢ μὴν εἶδες πουθενά, στὰ χῶματα πὺ πάτησες καὶ πέρασες, γιὰ τὸν Δήμο, τὸν καλὸ μου;

— Ὁ Δήμος, ὁ ἀδελφοποιτός μου, σάφηκε χρόνια!... Ἐγὼ τὸν σαθάνωσα καὶ μοῦπε, σάν περάσω ἀπὸ δῶ, νὰ σοῦ γυρέψω τὸ σάβανο, τὸ λιθάνι καὶ τὰ ψυχοκέρια πάναφα στὸ λείψανό του.

— Ξένη μου, γύρεψέ τα ἀπ' τὸ Θεό!...

— Μοῦπε νὰ μοῦ δώκης καὶ τὰ νεκροφιλήματα!...

— Σῦρε νὰ τὰ πάρης ἀπὸ κεῖ πὺ τᾶδωκες!...

* * *

Μὲ μιὰς ξεπέζεψε καὶ γονάτισε ἔμπρὸς στὴ Ροΐδω ὁ ξένος.

— Ροΐδω μου! Ἐγὼ μ' ὁ Δήμος σου, ἐγὼ καὶ ὁ καλός σου!

— Παραμέρα, ξένη μοῦ!... Ἄν εἶσαι σὺ ὁ Δήμος μου πῶς εἶν' τὸ φτωχικό μου;

— Εἶνε στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Ἀπὸ ξερότοιχο χτισμένο. Ἐχει παράθυρα δυὸ, στὸ ἔβγα καὶ στὸ ἔμπα τοῦ ἡλιοῦ. Καὶ μιὰ θεριὰ ἀγριομηλιά ἰσκιώνει τὴν αὐλὴ του.

— Κάποιος, πρὶν μὲ δῆς, ὄλα στὰ μολόησε!...

— Κανέναν τοῦ χωριοῦ δὲν ἀντάμωσα...

— Ἄν εἶσαι σὺ ὁ ἄντρας μου, μαρτύρα μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ μου.

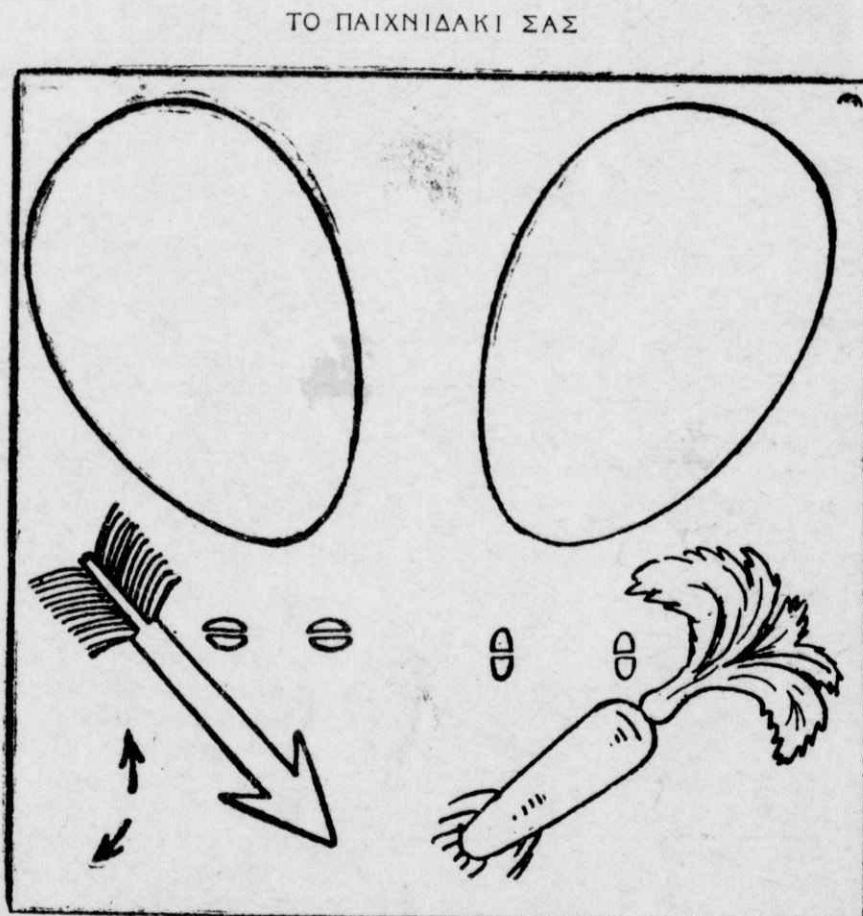
— Ἀπάνω στὸ στήθος σου ἔχεις κατάμαυρη ἐληά!...

— Ἀλήθεια, εἶσ' ὁ ἄντρας μου, ἀλήθεια κι' ὁ καλός μου!...

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

ΣΚΕΦΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ

— Ἐκεῖνος πὺ ἀγωνιᾷ περισσότερο ἀπ' ὄλους σὲ μιὰ φυλακῆ, εἶνε ὁ ἴδιος ὁ διευθυντής.

Νὰ εἶνε πρῶτης τάξεως διασκεδαστικὸ παιχναδάκι. Τί πρέπει νὰ κάμετε; Νὰ τοποθετήσετε ἀπλοῦστατα μέσα στὰ δυὸ αὐτὰ αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα πὺ βλέπετε ἀπὸ κάτω, ἔτσι ὥστε νὰ σχηματισθοῦν δύο κωμικὰ κεφάλια. Τὸ παιχναδάκι δὲν εἶνε δύσκολο. Ἐμπρὸς λοιπόν.

— Ἐνάρετος εἶνε ὄχι ἐκεῖνος πὺ δὲν κάνει κακὸ, μὰ ἐκεῖνος πὺ δὲν τὸ ἐπιθυμεῖ.

— Ὁ κόσμος εἶνε ἕνα θέατρο πὺ μονάχα σὲ μερικοὺς προνομιοῦχους ἐπιτρέπεται ἢ εἴσοδος στὰ παρασκηνία του.

— Ἡ τιμωρία τοῦ ψεύτη δὲν εἶνε πὺ δὲν τὸν πιστεύουν, μὰ πὺ δὲν μπορεῖ ὁ ἴδιος νὰ πιστέψῃ κανένα ἄνθρωπο.

— Φυλαχθῆτε ἀπ' τὸν ἄνθρωπο πὺ σᾶς λέει ὅτι ὁ Θεὸς βρίσκεται στὸν οὐρανὸ.

— Ἐκεῖνος πὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ κάτι τὸ κάνει' ἐκεῖνος πὺ δὲν μπορεῖ, διδάσκει καὶ δίνει συμβουλές.

— Ἐλευθερία σημαίνει καὶ ἀνάληψιν εὐθυνῶν. Γι' αὐτὸ οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι τὴν φοβοῦνται.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ὁ καθηγητὴς ἀναλύει στοὺς μαθητὰς τὸ ἀριστούργημα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ἐχει μπροστά του ἕνα γύψινο ὁμοίωμα τοῦ ἀγάλματος καὶ ἐξηγεῖ τὴν ἁρμονία καὶ τὸ κάλλος τῶν γραμμῶν. Ἐπειτα σταματᾷ μιὰ στιγμὴ τὴν παράδοσι γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν οἱ μαθηταὶ κατάλαβαν.

— Λουδοβίκε, ἐρωτᾷ, τί βρίσκετε τελειότερο σ' αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα;

— Τὸ στήθος, κύριε.

— Γουρουῦνι! Δὲν σ' ἐρώτησα τέτοια πράγματα. Πάρε τὸ κασκέτο σου καὶ φύγε.

— Ἐσὺ Ἐρρίκο, παιδί μου;

— Τὴν κοιλιὰ, κύριε.

— Κτήνος! Καὶ σὺ λοιπὸν εἶσαι σάν τὸν ἄλλο; Πάρε τὸ κασκέτο σου καὶ φύγε.

— Ἐλα ἐσὺ Ζοζέφ, παιδί μου, πὺ εἶσαι σοβαρός. Πές μου τί παρατηρεῖς τελειότερο;

Ὁ Ζοζέφ ἔμεινε σκεπτικὸς μιὰ στιγμὴ, κύτταξε τὸ ἄγαλμα, χαμογέλασε καὶ εἶπε:

— Ἀφήστε καλύτερα, κύριε καθηγητὰ, νὰ πάρω κι' ἐγὼ τὸ κασκέτο μου καὶ νὰ φύγω.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΟΥΝ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Ὄταν καμμιά φορὰ, ἐκεῖ πὺ παίζετε, μικροὶ μας φίλοι, σᾶς τύχη νὰ λερῶσετε τόσο πολὺ τὰ χέρια σας ὥστε νὰ μὴν εἶνε δυνατὸ νὰ καθαρίσουν μ' ἕνα ἀπλὸ σαπούνισμα, στείλτε ν' ἀγοράσετε ὀλίγη βαζελίνη, μὲ τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ τ' ἀλείψετε προτοῦ νιφθῆτε. Εἶνε ὁ μόνος τρόπος νὰ καθαρίσουν ἐντελῶς καὶ γρήγορα καί... νὰ μὴ τίς φᾶτε ἀπ' τὴ μαμά σας.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Ἡ ἀνοιξὶς ἐπρόβαλε καὶ οἱ κάμποι πρασινίζουν ὄλα τὰ δένδρα ἀνθίζουν, καὶ ψάλλουν τὰ πουλιά.

Ὅλοι ἐδῶ κάτω χαίρουνται τὶς εὐωδιὲς τοῦ Ἀπρίλη καὶ ἐκφράζουνε τὰ χεῖλη ἀκράτητη χαρὰ.

Καὶ μέσ' στὰ στήθη αἰσθάνομαι τρομακτικὸ ἕνα πόνου ὅπου ξανοίγω μόνου ἕνα φτωχὸ παιδί.

Τρέμει ψωμί γυρεύοντας τ' ἀνήλικό του στόμα καὶ μέσ' τὸ μαῦρο χῶμα τὴ μάνα του ζητεῖ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ